

[Stavad]

Jeg vil gerne takke hr. Anders Andersen for, at hr. Anders Andersen med disse bemærkninger har erkendt, at det, hr. Anders Andersen sagde i sit forrige indlæg, var forkert, for det var jo noget ganske andet, hr. Anders Andersen kommenterede, end det, jeg gik op og berigtigede, og som hr. Anders Andersen sagde var forkert.

(Kort bemærkning).

Anders Andersen (V):

Jeg vil gerne opfordre hr. Stavad til at høre efter, hvad der bliver sagt, både i første og i andet indlæg. Når hr. Stavad læser fortrykket, vil han se, at der er overensstemmelse mellem de to ting, jeg sagde første og anden gang.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Den lange række paragraffer, som ministeren ønsker ændret med det forslag, vi her debatterer, falder ganske klart i to grupper. Der er for det første noget rent principielt, nemlig om simpel uagtsomhed skal være strafbart inden for skatte- og afgiftsområdet. For det andet er der en lang række kompliserede tekniske ændringer, som kun har noget at gøre med den pågældende branche eller i de fleste tilfælde en meget lille del af branchen. Det er derfor særdeles velmotiveret, når man ved ændringsforslag nr. 1 siger, at man nu må skille de to dele ud fra hinanden. Situationen er nemlig den, at det haster – og haster enormt – med den første gruppe, mens der derimod er al mulig anledning til – og det har ministeren da også erkendt skriftligt – at man får tid til at tygge problemerne igennem inden for den anden gruppe, hvad man endnu ikke har haft.

Vedrørende den første gruppe er situationen den, at der sikkert ude over landet i disse måneder finder adskillige domfældelser sted af mindre erhvervsdrivende, hvor man finder frem til, at en eller anden har gjort sig skyldig i en simpel uagtsomhed ved, at han har været lidt for sløv i optrækket, eller hvad der nu kan være tale om, som kan henføres til simpel uagtsomhed i relation til den uskønne ukrudtsflora, vi har af skatte- og afgiftsbestemmelser. Det er ikke noget, som man kan styre centralt ved at sige: nu stiller vi de sager i bero, for det er jo noget, der

kører rundt omkring lokalt, og det er måske tilfælde, hvor man har startet anklagen på at mene, at den pågældende har handlet forsætteligt eller groft uagtsomt, men hvor dommeren så kommer frem til, at der kun er tale om simpel uagtsomhed. Det er urimeligt, at man kan belaste erhvervslivet med straffe for simpel uagtsomhed, når folketinget, som vi gjorde allerede ved første behandling af ministerens lovforslag, med et enormt flertal går ind for, at simpel uagtsomhed skal være straffri.

Derfor haster det at få den del af forslaget færdigt.

Den anden del af forslaget er ikke blevet tilstrækkelig grundigt behandlet i udvalget, f.eks. fik vi i sidste øjeblik noget om, at ministeren ville sætte grænsen mellem veteranbiler og ikke-veteranbiler ved, om de er indregistreret første gang den 1. januar 1940 eller tidligere. Det havde nok været mere naturligt at sætte grænsen dér, hvor bilindregistreringen faktisk hørte aldeles op, altså omkring den 1. januar 1943 eller noget lignende, for de biler, der er indregistreret i de første år under krigen, er reelt førkrigsmodeller. Men det fik vi ikke lejlighed til at drøfte igennem.

Vi fik heller ikke lejlighed til nærmere at gennemdrøfte det ganske komplicerede spørgsmål og for beskæftigelsen i mekanikerbranchen nok så vigtige område – i forbindelse med det meget arbejdskrævende job at renovere biler, bygge biler sammen til, at de reelt bliver en slags nye køretøjer – hvor grænsen skal gå for, at man kræver den indregistreringsafgift, som jo meget almindeligt ligger på 150 pct., 200 pct., 214 pct. af værdien, og for, hvor det er afgiftsfrit, således at arbejdet kan iværksættes. Det har vi ikke nået at få diskuteret. Og sådan er der et væld af enkeltheder inden for det, jeg kalder afsnit 2, som det overhovedet ikke har været muligt at diskutere i udvalget, fordi man har villet jage dem igennem for at få det kædet sammen med det, som er det principielle vedrørende simpel uagtsomhed.

Derfor må det eneste logisk rigtige være at stemme ja til ændringsforslag nr. 1, således at vi får det, som der er enighed om, og som er gennemarbejdet, afgjort nu her særskilt og får udskilt det andet til særskilt behandling.

Det er ikke logisk, når socialdemokratiet og venstre som begrundelse for, at de ikke